

W tym względzie skarżąca podnosi, iż Komisja błędnie stwierdziła, że silosy stanowią nieodłączną część urządzeń produkcyjnych a skarżąca powinna z tego względu zdemontować je na podstawie planu kompleksowej restrukturyzacji.

2. Zarzut drugi: naruszenie zasady legalności i lojalnej współpracy oraz naruszenie zasady ochrony zaufania do przepisów (uzasadnionych oczekiwań) oraz zasady *patere legem quam ipse fecisti*.

W tym względzie skarżąca twierdzi, że do zaskarżonej korekty finansowej i do sporu dotyczącego zaskarżonej decyzji nie doszłoby: gdyby Komisja przed dniem 8 sierpnia 2008 r. (dzień, w którym skarżąca zatwierdziła zmianę planu restrukturyzacji w odniesieniu do utrzymania silosów) udzieliła odpowiedzi na pisemne pytanie samej skarżącej dotyczące utrzymania określonych konstrukcji, gdyby rzeczona instytucja zmieniła i uzupełniła rozporządzenie (WE) nr 968/2006⁽¹⁾, gdyby po otrzymaniu zawiadomienia o zmianie planu restrukturyzacji poinformowała skarżącą o rzekomych niezgodnościach dotyczących utrzymania silosów lub gdyby poinformowała na piśmie wszystkie państwa członkowskie o sposobie, w jaki należy interpretować niejasne przepisy omawianego uregulowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz.U. L 176, s. 32).

Postanowienie Sądu z dnia 5 marca 2015 r. – *Générations futures*/Komisja

(Sprawa T-458/12)⁽¹⁾

(2015/C 146/56)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 15.12.2012.